

Neml (Karıncı) Suresi Meal-Tefsiri

27. Sure, 93 Ayet

Bu sure, vahyin şifreleri ve saklı sembolleri olan kesik (mukattaat) harflerle başlayan 29 sureden biridir. Vahiy denince, birilerinin hayali ve şiirsel imgeler dediği şey olmadığı gibi, Tarihsevcilerin, eski bilgi kırıntılarının Hz. Muhammed tarafından amacına yönelik söylediği şeyler de değildir. Belki varlık sisteminin ruhu, yazılımı ve bilinci demektir vahyin hakikati. Surenin içinde bunun onlarca numunesini göreceksiniz. Evet, mesela Neml kelimesinin sayısal değeri, 120 ediyor. Sure numarası artı ayet numarası, 120 ediyor. İnsanoğlunun doğal ömrü de 120 senedir. (Tevrat, Tekvin) Bu doğal ömrün iki temeli var: Beslenme ve Süreç: (Taam ve Mev'id: randevu.) İşte bu iki kelimenin her biri, yine 120 ediyor.

Sure "Ta-Sîn" kesik harfleriyle başlıyor. Bu kesik harfler bazen müstakil ayet sayılıyorlar, bazen de ilk ayetin ilk kelimesi oluyor. Bu da birçok, matematik, sayısal sırlar içindir. Burada müstakil ayet sayılmamıştır.

Surenin bu ilk ayeti, Hicir (15. Surenin) ilk ayetinin aynı mealidir. Fakat yüklem, onda önce kâinat ve ondaki insanlık; sonra İslam ve Kur'an idi. Burada ise önce Kur'an, sonra kâinat kitabı ve insanlığın sosyolojik yapısı gelmiştir.

Surenin mucizevi analizlerine geçmeden önce beş temel bilgiyi esas almalıyız. Şöyle ki:

A- Beşi bu surede anlatılan Peygamber kıssalarını, eski Orta Çağ tamamen tarih diye kabul etti. Fakat başta Biyoloji, Antropoloji ve Arkeoloji olmak üzere fen bilimleri ortaya çıkınca, onların tarih olmadığı anlaşıldı. Bu sefer bu kıssalar, aslı ve astarı olmayan mitolojik söylencelerdir, Muhammed onları roman gibi anlatmıştır söylemi, revaç buldu modern çağımızda. Fakat Carl Jung gibi araştırmacılar, bunlar soyut, Sosyolojik ve Psikolojik arketip denilen yasalardır, diyor. Evet, bu kıssalar, gayb aleminin (metafizik) dilidirler. Arketiptirler. Her çağda numuneleri var oluyor. Nitekim bugün için bedihi bir hakikat olan evrim gerçeği, Âdem arketipinin, kadınıyla-erkeğiyle, genciyle-yaşlısıyla elli milyar Homosapiensin ismi olduğunu gösterdi.

B- İbrahimi dinler, özellikle İslamiyet, başta fizik ve metafizik olmak üzere kâinatı ve devam eden yaratılışı, diyalektik zıtların birliğinden ve dengeli çatışmasından ibaret gösteriyor. Evet, Allah, sonsuz enerji, yazılım ve evrim sürecine sahip olduğundan, bütün diyalektik zıtları iki eli gibi kullanıyor. Bütün nedensellikler, parmaklar işlevini görüyor. Varlık sistemi yani kendisi, sonsuz olduğu gibi, bunlarla sonsuz soyut ve somut varlıkları (alt dosyalar olarak) yaratıyor. Bu sayede sonsuz güzel manaları ve tatlı hakikatleri elde ediyor. Varlık ve hayatın anlamsız ve absürt olmadığını gösteriyor.

Sonsuz olan Allah, bütün bunları anlatırken bireysel bir iş olarak değil de sonsuz sistem olarak yaptığı için, ayetlerde sürekli biz yapıyoruz, vahyi biz indiriyoruz, deniyor.

C- Allah'ın öz varlığı olan enerji, yazılım ve evrim süreci başta olmak üzere evren ve hayat, bir enformasyondur; dört boyutlu yazılımdır. Evet, kâinat, bu yazılımla yönetiliyor. Yokluk diye bir şey yoktur. Bütün zıtlar, o sonsuz varlığın büyük dosyasında 0-1 sistemi gibi işlev görüyor.

D- İşte Kur'an, bu varlık sisteminin ve tüm evrenin Arapçaya çevrilmiş hali olduğundan, o da bütünüyle enformasyondur, matematiksel, bilgi tabanlıdır. Biz kıt ve sınırlı bilgilerimizle hepsini gösteremezsek de 19 ve 13 sayıları ve onların kombinezonları gibi bazı düzenli verileri gösterebiliyoruz. Bu surede bazı numuneleri göreceksiniz.

E- Kur'an vahiydir, yani evren içindeki saklı bilinçtir. Kur'an, bu vahiy hakikatini birkaç yerde özellikle 42/51-53. Ayetlerde, biyolojiye ve onun içinde saklı ruh yazılımına benzetiyor. Mesela, beş ton ağırlıkta olan canlı bir ağaç, sadece birkaç kilo topraktan beslenir, geri kalan kısmı sudan, havadan ve fotosentez sayesinde ışıktan oluşur. Evet, dil ve deyimler olarak Kur'an, toprak gibi olan insan dili ürünü gibi görünse de sonsuz mana katmanları ve işaretleri deşifre edilince, tamamen semavi ve İlahi rahmetin eseri olduğu, sonsuz bilgi-işlem içeren bir canlı olduğu, kuru odun gibi olan insan sözleri olmadığı görünüyor, çok net olarak. Beş cilt tefsirimde bunun çok numunelerini gösterdim. Bir kısmını da bu surede göreceksiniz.

1. Ayet: *“Ta-Sîn. İşte bunlar Kur'an'ın ve apaçık bir kitap olan kâinatın (varlık sisteminin) ayetleridirler: (bilgi ve belgeleridirler.)”*

Buradaki iki heceli kesik harflerin şekil itibarı ile sayısal değeri, 69'dur. 'Ta' Musa'nın Kutsal Tuva (katlanmış bilinç) Vadisinde Allah ile bulunduğu yerden kinayedir, Sin de Musa isminden kinayedir. Kesik harfler okunuş olarak sayılsa, Ta, 9 ediyor. Sin ise 120 ediyor. Hz. Musa'nın dokuz önemli mucizesine ve 120 sene yaşadığına baktırır. (Tevrat, Tesniye). Unutmayalım ki, Musa da Tarihsel bir kişi değildir. Din, hukuk ve şariat demek olan bir arketiptir.

2. Ayet: *“Gerek bu Kur'an ayetleri ve gerek bu kâinat kitabının ayetleri, gerçekten inananlar için hidayetirler (hedefe vardırırlar) ve dünyada daimî iktidarlara için bir müjdedir.”*

İman, güven ve emniyet demektir. Bu da ancak, varlık ve hayat anlamlıdır, asla absürt ve israf değildir, diyebildikten sonra gerçekleşir. Yoksa varlık ve hayat anlamsızdır, absürttür diyenlere karşı her şey vahşileşiyor.

Hidayet, doğru yolda tam hedefe varmak demektir.

Müjdeye gelince evet tarih onlarca örnekle bunu tasdik ediyor. İslam'ın bu tarz mucizevi on bin kavramı var fakat, maalesef manaları tam bilinmediği için şimdilik ölüdürler.

1. Ayet, 23 harftir; Asr-ı Saadetteki vahyin somut inişine işaret ediyor. 2. Ayet ise 16 harftir. Galiba İslam dini bu kadar asır yaşayacaktır.

3. Ayet: *“O inananlar ki, namaz kılmakla, zekât vermekle ve kesin bir şekilde dirilişe inanmakla biliniyorlar.”*

Namaz, bireysel denge; zekât, toplumsal denge demektir. Evet, İslam dini, her yerde her konuda dengeleri sağlamak demektir. Evet, namazın zikirleri de harekâtı da tam dengeleri sembolize ediyor.

Mesela kıyam, maddi yapılanmayı; secde, manevi yapılanmayı; rükû' ise ortası olan dengeyi temsil ediyor. Nitekim Ahiret (diriliş) inancı da dünya hayatını dengeler. İnsan ona inanmakla varlığın ve hayatın tadını tam ve gerçek bir şekilde alır.

4. Ayet: *“Ahirete inanmamakla bilinenler ise, imtihan ve hakkaniyet sistemi devam etsin, diye onlara dünyadaki yaptıklarını güzel gösteriyoruz. Yoksa yaşayamazlar. Nitekim bizim bu güzel göstermemizle beraber onlar şaşkın ve körler gibi davranıyorlar.”*

5. Ayet: *“Onlara dünyada çok kötü bir azap/acı vardır. Onlar ahirette ise tamamen zararlı çıkacaklar.”*

Evet, ahiret inancı olmayınca varlık ve hayat anlamını bulmaz. İnsana tatlı ve güzel gelen dünya hayatı, çok acı bir sürece döner. Böyleleri ahirette, tamamen yokluk ve dolayısıyla acı içinde olacaklar. Çünkü bu surede detayları ile anlatılacağı gibi, insanın ahiret hayatı, bu dünya hayatı gibi bir yazılımdır. Bu yazılımı oluşturan malzeme ise iman ve ibadet gibi şeylerdir.

6. Ayet: *“Evet, varlık, sonsuz ilahi bilgi ile yapılmış sonsuz bir enformasyon ve yazılımdır. Bu ilmin sahibi, belirli anlam ve hakikatler için o yazılım dosyalarına bir somut kılıf giydirir:*

İşte sen de ey Muhammed, bu yazılımın somut Arapçası olan Kur'an'ı bu Alim ve Hakîm Allah'ın katından alıyorsun.”

7. Ayet: *“Bir vakit Musa, ailesine (ev halkına), ben bir ateş (bilgi ve bilinç) ile tanıştım. Ben gidip size bir haber veya kor bir ateş meşalesi getiririm ki, ısınasınız., dedi.”*

8. Ayet: *“Musa o ateşe gelince, kendisine şöyle seslenildi: Ateşteki de etrafında olan da çok mübarektir. Bütün alemlerin (bütün insanlığın) Rabbi (terbiyecisi) olan Allah, görünmekten çok yücedir.”*

9. Ayet: *“Ey Musa, şüphesiz durum odur ki, ben, benlik tarzında sonsuz bir dosyayım, ismim Allah'tır (sonsuz soyut.) Aziz ve Hakimim: Sonsuzum fakat belli hikmetler için sınırlı somut tecellilerde bulunurum.”*

Bu üç ayet, vahyin ne olduğunu ve vahiy ile gelen bilgi ve ibadetin mahiyetini anlatıyor. Gerçek semavi dinler, varlık ve hayat içindeki bilinç ile tanışır. Kendi ahalisine haber (soyut bilgi) ve somut sporsal ritüeller getirirler. Evet, mesela namaz, bir bilgi ve insanı ısıtan bir ateş meşalesidir. Nitekim kor ateş demek olan kabes kelimesi, 162 ediyor. Ve bir enerji parçası olan insan da 162 ediyor.

9. Ayet Allah'ın sonsuzluğunu ve soyutluğunu bildirmekle beraber, ehadiyet tarzında somut ve sınırlı yansımalarını ifade ediyor. İslam dini, her yerde ve her şeyde olduğu gibi burada da bu iki boyut arasındaki dengeyi sağlıyor.

10. Ayet: *“Ey Musa, asanı (maddi gücünü) yere at. Musa onu bırakınca, asa küçük bir yılan oldu. Musa onun hareket ettiğini görünce arkasını döndü ve hiç takip etmedi. Biz 'Ey Musa korkma, muhakkak melek elçiler Allah yanında korkmazlar.”*

11. Ayet: *“Yalnız insan elçi, eğer dengesiz gitmişse sonra kötülük ardından o dengesizliğini istikamet ile değiştirmişse o müstesna. Ben bunlar için Gafur ve Rahimim.”*

Bu iki ayette vurgulanan asa, İslam'ın kullandığı savaş ve gücü temsil ediyor.

Burada Musa'dan maksat, İslam dinidir. Musa, vahiy denilen evrenin saklı bilinci ile tanıştı. Müslümanlara ilmi ve pratik ibadetleri getirdi. Ama Allah şöyle emrediyor. Gücü (asanı) yere at, bir yılan gibi canlı dinin mucizeliğini: ruhani gücü kullan. Fakat İslam alemi bu keskin silahtan korkuyor.

Evet, asa beden gücünü temsil eder; yılan ise ruhani gücü. Asa ve ona sarılmış olan yılan, aynı zamanda Yunancada Peygamber demek olan Hermes'in sembolüdür. Sağlık sektörü de aynı sembolü kullanır. Çünkü sağlıkta ruh-beden birliği çok önemlidir.

Kur'an'da üç yerde (7/107, 26/32 ve 20/20) bu asanın küçük yılan değil de ejderha ve büyük bir yılan olduğu söylenir. Evet, başta Hristiyanlık olmak üzere diğer dinler, bu yumuşak güç olan bilgi ve bilinç gücünü İslam'dan daha fazla kullanmışlardır, Tarihte. Yılan burada, şifa ve biyolojik gücü temsil ediyor.

12. Ayet: *“Ve yine elini (maddi gücünü) cebine (hafızana ve birikimine) sok, o el, bembeyaz olarak çıkacak, varlığı ve hayatı aydınlatacaktır; hiçbir karartı bırakmadan. Bu sana dokuz mucize sağlayacak. Bunlarla Firavun ve onun milletine git, onlar gerçekten fasık bir millet olmuşlar: hiç yasal yaşamıyorlar.”*

Bu dokuz mucize için, kıtlık, bitki biti, kan ve çekirge afeti gibi şeylerdir, denmişse de yine dokuz sayısı tam çıkmıyor. Ben bundan, varlığı ve hayatı aydınlatan dokuz bilim dalı diye anlıyorum: Astronomi, Fizik, Kimya, Biyoloji, Antropoloji, Sosyoloji, Psikoloji, Botanik-Zoolojiyi içine alan Ekoloji, Ontoloji ve Meteoroloji gibi.

Firavun da dinler öncesi kurulan, materyalist, zalim devletler demektir.

13. Ayet: *“Ayetlerimiz (bilgi ve belgelerimiz) onlara gözle görülecek şekilde gelince bunlar, apaçık büyüdür, dediler.”*

Her şeyin ilmi bir izahı olduğu gibi, büyüünün de ilmi bir izahı var. Şöyle ki: İnsanın bilinç altı sonsuz bilgi-işleme sahiptir. Eğer bir ruhani tarafından aktif hale gelirse, keramet ve mucize gösterir. Eğer ayet numarasının işaret ettiği gibi, şeytani bir güç tarafından aktif hale gelirse, büyü gibi zararlı şeyler doğurur. Nitekim eskiden de bilimler varmış, fakat halk kesimi onun analizini bilmediği için onlara da büyü demişlerdir. Nitekim semavi dinlere, özellikle dengeli ve bilimleri esas alan İslam'a dayanmayan çağımız fen ve felsefesi de, geniş kitleler üzerinde büyü tesiri gibi bir tesir bırakıyor. (30. Söz)

12. Ayette geçen dokuz ayet içinde ifadesi, 9 harftir. Dokuz ayet ile git denmiyor da dokuz ayet içinde denmesi, önemli olan bu dokuz bilim dallarının somut şekilleri değil de onlardaki bilinç ve düzen ayetlerini hatırlatmak içindir.

14. Ayet: *“Firavun ve milleti, bütün o bilimlerdeki bilinç ve düzeni inkâr ettiler. Nefisleri onlara yakîn getirdiği halde bu inkârları, dengesizliklerinden ve üstünlük taslamalarından idi. İşte bak, yeryüzünü ifsat edenlerin sonucunu gör.”*

Ayetin son cümlesi, Resm-i Osmaniye göre 23 harftir. Vahiy sürecindeki Mekke müşriklerine de bir gönderme var. Evet, Firavun kıssasından, genellikle Ebu Cehil kastediliyor. Ebu Cehil, İslam'ın Firavunudur, diye bir rivayet var. Ayetin tamamı 57 (19*3) harftir.

İşte Firavun gibi zalim devletlere mukabil, ilme dayanan Davud (din devleti) ve Süleyman (dindar ama nispeten seküler saltanat) gibi yeryüzünü uzun dönem idare eden kurumlar da var olmuştur.

15. Ayet: “*And olsun (kesinlikle) biz Davud’a ve Süleyman’a ilim verdik. İkisi de ‘Bize mümin kullarının çoklarının üzerinde fazilet ve üstünlük veren Allah’a hamd olsun’ dediler.*”

Evet, tekrarla söylediğimiz gibi bu iki peygamber, Tarihi şahsiyetler değildir. Dindar devlet ve dindar ama seküler saltanat gibi sosyal misyonlardır. Tevrat’ta detayı ile anlatılan ve Kur’an’da Sad suresinde işaret edilen onların feci günahları da şahsi günah değildir. O kurumların yanlışı, günahı ve eksigidir. Evet, Peygamberlerin Allah’tan bağışlanma istemesi de bu manadadır.

Tevrat ve Kur’an tefsirlerimize bakın. Özellikle Tevrat da Mucizedir kitabımıza. Ayette vurgulanan hamd kavramı, varlık ve hayatta özellikle siyaset alanında var olan, bilinç, başarı, nimet ve kemalatın gösterilmesidir, varlık ve hayatın anlamsız olmadığını göstermek demektir.

16. Ayet: “*Süleyman Davud’a varis oldu. Ve dedi ki: ‘Ey bütün insanlar; bize kuş mantığı (dili) öğretmiştir. Bununla bütün nimetler bize verilmiş. Bu somut başarı, gerçekten büyük bir fazilet ve üstünlüktür.*”

Kuş mantığı, her türü insandaki bir duygu ve latifeyi temsil eden kuşlar aleminin dili, maneviyat ve tasavvuf dili ve uçuş sanayisi demektir. Eski çağlarda devletler din kılığında idi. Fakat yeni çağda devletler dindar da olsa artık sekülerdirler. Süleyman ve Davud arasındaki fark budur.

17. Ayet: “*Süleyman için, cin, insan ve kuşlardan olan orduları toplatıldı; bir hedefe doğru sürülüyorlardı.*”

18. Ayet: “*Nihayet bir karınca vadisine vardılar. Kraliçe karınca ‘Ey karınca topluluğu, evlerinize girin, Süleyman ve orduları, farkına varmadan sizi ezmesinler., dedi*”

Karınca toplumundaki sosyal, ekonomik ve ekolojik bilinç, insan toplumlarından geri değildir. Burada kıssadan hisse de birer karınca gibi sürekli çalışan sosyalistler ve işçi sınıfıdır. Ki genellikle, otoriteler tarafından eziliyorlar.

19. Ayet: “*Süleyman o karıncanın sözünden gülererek tebessüm etti. ‘Ey Rabbim, bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmem ve senin razı olacağın yararlı iş yapmam için bana imkân ver ve senin rahmet ve başarın ile beni böyle işler yapan kullarından eyle, dedi.*”

Demek eğer bu ilkeler esas ise, saltanat da zenginlik de caizdir. İlla herkesin fakir ve işçi olması lazım gelmez. Ayette ana-baba kavramı çevre ve din demektir. Evet, iyi bir devlet, başta çevreye ve sonra dine çok büyük faydası olur. Ayet numarası ile Süleyman’ın gerçek kişiliğine işaret ediyor. Çünkü Süleyman kelimesi, barış demektir ve 190 (19*10) ediyor.

20. Ayet: “*Ve Süleyman, ordusundaki kuşları kontrol etti. Neden Hüdühüd’ü göremiyorum? Yoksa arazi olanlardan mı oldu, dedi.*”

21. Ayet: “*Ben ya ona şiddetli bir azap vereceğim veya onu boğazlayacağım veya o bana çok önemli bir otorite haberi getirecektir, dedi.*”

22. Ayet: “*Bu sözün ardında, Hüdühüd çok uzak olmayan bir yerde durdu, sizin kuşatmadığınız bir şeyi kuşattım, Sebe’den önemli ve kesin bir haber getirdim, dedi.*”

Sebe’ Orta Doğuda bir şehir ismi değildir. Rivayete göre Yemen ülkesinin ismidir. Haber de Süleyman ülkesinin bilmediği, mahiyetini kuşatmadığı demokratik bir iktidarın orada var olmasıdır. Bu iktidar, maddi fen ilimlerine ve halkın görüşüne dayanıyor, güneşe tapıyorlar. Fakat Orta Çağda demokratik düzenler bilinmediğinden, tefsirler daima o kadın başkana Kraliçe demişlerdir. Halbuki o kadın, kralları kınıyor. (27/34)

23. Ayet: “Ben bir kadın gördüm, onları yönetiyor. Bütün imkanlar ona verilmiş. Onun çok büyük tahtı yani her yönüyle tam bir yönetimi vardır.”

24., 25. Ayetler: “Onu ve milletini, Allah’ın dışında Güneşe taptıklarını gördüm, Şeytan onların işlerini kendilerine güzel göstermiş, onları ana-yoldan saptırmış; artık onlar, göklerde ve yerde gizlilikleri ortaya çıkaran, sizin açıkladığınızı da gizlediğinizi de bilen Allah’a secde etmek için yolu bulamıyorlar.”

Güneş demek olan şems kelimesinin sayısal (ebcedi) değeri, 400’dür. Bu sayı ise madde ve materyalizmin sembolüdür. Eş-Şeytan kelimesi de 400 ediyor. Hüdhüd burada, kendi sanatı olan yer altındaki gizli şeyleri bilme becerisini konuşturuyor.

Ayrıca Allah inancı konusunda doğru olan, gizliyi ve açığı, soyutu ve somutu eşit bilen, dolayısıyla sonsuz olan bir Allah’a ibadet etmektir diye ayet bu detayları veriyor.

26. Ayet: “Allah kendisinden başka tapılmaya layık hiçbir şey olmayan (yani sonsuz ve soyut olan) aynı zamanda somut (azim) bir arşı (tecelligahı) olan hakikattir.”

Bu ayet numarasındaki rakamlar da ayetin kelimeleri de sekiz ediyor. Bu sayı ise sonsuzluk alametidir. Evet, dinin Allah dediği varlık sistemi, soyut olarak da somut olarak da sonsuzdur. Tapılmaya sadece o layıktır. 108 eden Hak kelimesi, işte tam da bu dengeli gerçekliğin ifadesidir.

27. Ayet: “Süleyman, bakacağız, doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, dedi.”

28. Ayet: “Benim bu mektubumu götür, onlara at: Sonra onlardan uzaklaş, bak, ne ile cevap vereceklerdir.”

Hüdhüd de bu tavsiyeye aynen sadık kaldı.

29. Ayet: “O kadın, ey yüce meclisim, çok verimli ve çok hoş bir mektup, bana atılmıştır, dedi.”

30. Ayet: “Muhakkak o Süleyman’dandır ve muhakkak o mektup, Bismillahir-Rahmanir-Rahim ile başlıyor.”

Bu iki ayetin her birisi, sekizer kelimeden oluşuyor. Bu ise sonsuzluk remzidir. Besmeledeki ba harfi nedenselliği, isim bilimselliği, Allah sonsuz soyutu, Rahman sonsuz somutu, Rahim ise ikisinin arasını ifade eder. Gerçeklik, hak ve hakikat ancak bunlarla bilinir, der.

31. Ayet: “Mektubun içeriği şudur: Bana (Süleyman’a) üstünlük kurmaya kalkışmayın ve bana Müslümanlar (dengeliler) olarak gelin, diyor.”

32. Ayet: “O demokrat kadın, ‘Ey yüce meclisim, benim yönetimimde bana bir çıkar yol gösterin, siz bana şahit ve destek olmadıkça ben hiçbir işe karar vermedim, dedi.”

33. Ayet: “Meclis biz çok güç sahibi bir milletiz ve çok şiddetli savaşımayı biliyoruz. Yetki senindir, sen ne emredeceğine bak, dedi.”

34. Ayet: “Kadın, krallar bir köye (şehre) girdiklerinde orayı bozarlar, azizlerini zelil ederler ve insanların ırzına geçerler, dedi.”

Bu son cümle, müstehcen olmasın diye kapalı söylenmiş ve öylece yaparlar denmiş. Onun için tefsirciler, bu söz üçüncü bir kişi tarafından söylenmiştir, demişler. Fakat o söz, kadının sözüdür, sadece müstehcen olmasın, diye kapalı söylenmiştir.

35. Ayet: “Ben bu Süleyman ve idaresine bir hediye göndereceğim, elçiler ne ile geri dönerler diye bekleyip bakacağım.” Ayetin ilk cümlesi, 19 harftir. İkinci cümlesi de 19 harftir.

36. Ayet: “Elçi Süleyman’a gelince Süleyman, siz beni mal ile mi desteklersiniz? Allah’ın bana verdiği manevi ve ilmi zenginlik, sizin bu malınızdan çok daha hayırlıdır. Fakat siz soyut değerleri bilmiyorsunuz; ancak bir mal olan bu hediyenizle sevinirsiniz.”

Tefsirlerde şöyle deniyor: Bin ton altın ve gümüş ile yüz bin dişi deve imiş o kadının gönderdiği hediye.

37. Ayet: “Ey elçi onlara dön, biz asla karşı konulmaz bir ordu ile onlara geleceğiz, onları esir edip o memleketten çıkaracağız.”

38. Ayet: “Süleyman, ey yüce meclisim, onlar bana teslim olmuşlar olarak gelmeden önce hanginiz onun o muhteşem tahtını bana getirir, dedi.”

39. Ayet: “Cinlerden bir İfrit, sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm; ben o tahtı koruyacak güçteyim ve güven veriyorum, dedi.”

40. Ayet: “Kitaptan yanında bir bilgi olan vekil, sen gözünü açıp kapamadan önce, ben onu sana getiririm dedi. Süleyman, o tahtın kendi yanında durduğunu görünce, bu Rabbimin verdiği bir üstünlüktür; şükredip edip etmediğimi görmek istiyor. Kim şükrederse o kendine fayda verir. Kim de nankörlük yaparsa bilsin ki, benim Rabbim, çok zengin ve çok verimli bereketi vardır, dedi.”

Şükür, memnuniyet demektir. Şükür, insana nimetlerin lezzetini tam tattırdığı gibi, o nimetlerin artmasına da sebep olur. İslam dini, evet, fakirden/alt sınıflardan yanadır, zengin-fakir dengesini sürekli gözetler, fakat şükredici bir zenginliği fakirliğe tercih eder.

Evet, çağımızda kitaptan (evren kitabından) bilgi sahipleri olan insanlar, sesleri ve suretleri ışık hızında yani göz açıp kapamadan on kat daha hızlı bir şekilde aktarıyorlar.

Ayetin ‘Kim şükrederse o kendine şükreder’ cümlesi ile ‘kim de nankörlük yaparsa bilsin ki, her şeyi geliştiren Allah çok zengin ve ikram sahibidir’ cümlesi her ikisi de 19’ar harftir.

41. Ayet: “Süleyman, onun tahtını onun için belirsiz yapın, bakalım, doğruyu bulacak mı yoksa doğruyu bulamayanlardan mı olacak, dedi.”

42. Ayet: “O kadın geldiğinde ona ‘Tahtın böyle midir, diye soruldu. O, sanki odur, bize bundan önce de bilgi verildi, biz Müslüman olduk, dedi.”

43. Ayet: “Daha önce Allah’ın dışında taptığı yanlış şey onu sapıtmıştı. O, kafir bir milletten idi.”

44. Ayet: “Ona saraya gir, denildi, o sarayı görünce onu derin bir su sandı, bacakları açmaya çalıştı. Süleyman, bu su değil; düz pürüzsüz camdan bir saraydır dedi. Kadın ey rabbim, ben daha önce kendime zulmetmişim, materyalist olmakla dengesiz gitmişim. İşte Süleyman ile beraber, bütün insanlığın Rabbi olan Allah’a teslim oluyorum, dedi.”

Batı saltanatı demek olan Süleyman da bu vesileyle demokrat oluyor. Her iki güç çifte olarak katlanıyor. Dünya Doğu-Batı olarak tam dengeyi yakalıyor. Çok ilginçtir, ayet sayısı bu birliği bildirdiği gibi, kadının son sözleri de 44 harftir.

Nitekim bir Batı imparatorluğu olan Osmanlı da en sonunda Demokrasiye (Meşrutiyete) döndü. Fakat maalesef Doğu milletleri, bu demokrasi nimetini kullanamıyorlar. Özgürlüğü, anarşiye; partileri, düşmanlığa çeviriyorlar.

45. Ayet: “*And olsun (kesin olarak) biz, Doğu milletleri demek olan Semud'a, kardeşleri Salih'i (bir Arap Peygamber) gönderdik. Birden birbirine düşman iki parti (fırka) oldular.*”

46. Ayet: “*O Peygamber, ey kavmim, güzellik gelmeden neden aceleden kötülüğü istediniz? Başarıya ulaşmak için neden Allah'tan bağışlanma istemediniz? Diye onları kınadı.*”

Tefsirlerimde birkaç yerde özellikle Fussilet Suresinde, Ad, Batı milletlerini; Semud da Doğu milletlerini temsil ediyor, diye gösterdim. Ayet numarasından ve 12 kelimelik ayet içinden anlaşılan, Doğu milletleri anakroniktirler. İşin sonunu beklemiyorlar. Zaman faktörü onlarda işlemiyor.

47. Ayet: “*Onlar, Ey Salih peygamber sen ve sana tabi olanlar bize uğursuz geldiniz. Salih, uğursuzluk soyut bir kavramdır, sadece Allah'ın elindedir. Aslında hayatta tam manasıyla uğur ve uğursuzluk yoktur. Hayat sadece bir imtihandır; bir denenmedir, dedi.*”

48. Ayet: “*İşte demokrasi ve şura kavramı tarzında idare olmayınca, iş çetelerin elinde kaldı. Onların şehrinde tam dokuz çete vardı. O çeteler daima, dünyayı bozuyordu, hiç yararlı bir iş yapmıyordu.*”

49. Ayet: “*Onlar karşılıklı Allah'a yemin ettiler ki biz geceleyin Salih'i ve ailesini öldüreceğiz; sonra onun akrabalarına, biz onun ve ailesinin ölümünü hiç görmedik, biz gerçekten çok çok doğrularız, dediler.*”

Böylelikle faili meçhul olayları artıyor. Adalet ve yargı, iş görmez oluyor. Bu ayette kıssadan hisse: Çeteler, Mekke'nin dokuz kabilesinin ileri gelenleridir. Nitekim onlar, Hz. Muhammed için böyle bir ölüm planlamışlardı, fakat aynı gece hicret gerçekleşti. Tuzak akim kaldı.

50. Ayet: “*Onlar tuzak kurdu, biz de onlar farkına varmadan karşı tuzak kurduk.*”

51. Ayet: “*İşte sen de bak, ey Muhammed, onların tuzağının sonucunu gör: Biz o çeteleri de onların kabilelerini de hepsini dumura uğrattık.*”

52. Ayet: “*İşte zulmettiklerinden dolayı evleri bomboştur. Muhakkak ilim sahipleri için bu arkeolojik verilerde önemli ayet (bilgi ve belge) vardır.*”

53. Ayet: “*Biz onları yok ettik; fakat iman eden, ruh ve kalbini koruyanları kurtardık.*”

Evet, Tarihte binlerce millet yok olmuştur. Bununla beraber, eğer Yahudiler, Ermeniler, Türkler, Araplar ve Kürtler yok olmamışsa bu kurtuluş, üç semavi din sayesinde olmuştur. Evet, milliyeti oluşturan, din, dil ve ekonomidir. Bununla beraber bazen din, tek başına temel olup, diğer iki faktörü de beraberinde getiriyor. Yahudilerde ve Araplarda görüldüğü gibi.

Evet, dinsiz millet birliğini devam ettiremez; Homoseksüellik batağında batır, nesil tükenir.

54. Ayet: “*Lut'u hatırla: Hani kavmine: Siz göz göre göre şehvet ve fuhşa mı varıyorsunuz!*”

55. Ayet: “*Siz kadınları bırakıp, şehvetinizi erkeklerde mi gideriyorsunuz! Bu çok büyük bir düşüştür. Ondan daha büyük çöküntü ise, sizin zır cahil bir kavim olmanızdır.*”

56. Ayet: “Fakat Lut’un kavminin cevabı sadece şu oldu: Lut ailesini kendi köy ve şehrinizden çıkarın. Onlar temiz kalmayı taslıyorlar.”

57. Ayet: “Biz onu ve ailesini kurtardık, hanımı hariç. Onu toz olacaklardan takdir ettik.”

Bu ayet numarası 57(19*3) olduğu gibi kelimeleri de 38 harftir. (19*2)

58. Ayet: “Ve onların üzerine bilinmez bir yağmur yağdırdık. İşte uyarılıp da düzelmeyenlerin yağmurunun ne kadar kötü bir yağmur olduğunu gör.”

59. Ayet: “Evet, varlık ve hayat bir imtihan sistemidir. Allah’ın kemalatı, hakkaniyeti ve nimetleri bu sayede ortaya çıkıyor. Bazıları seçilip arınıyor, bazıları putperestlik bataklığında kalıyor. Onun için ey Muhammed, vahiy diliyle de ki: *Qul: Bütün hamd Allah’ındır; O’nun seçilmiş, arınmış kullarına selam olsun. İşte bundan belli oluyor: Sonsuz Allah mı daha hayırlı yoksa onların sınırlı somut putları mı.*”

Bundan sonra surenin başından buraya kadarki dersler için bir temel olsun diye beşi Allah’ın varlığı ve birliği hakkında, yirmisi de ahiret ve diriliş hakkındadır. Şöyle ki:

Birinci Delil:

60. Ayet: “Gökleri ve yeri (fizik ve metafizik her şeyi) yaratan, size gökten bir su indiren, onunla çok güzel peyzajlı bahçeler bitiren ki siz onun peyzajını yaparsınız, ama onun ağaçlarını asla bitiremezsiniz. Artık düşünün, Allah mı bunları yapıyor yoksa putlarınız mı? Acaba Allah ile beraber nasıl başka bir ilah olabilir? Bunlar hiç düşünmüyor, tam aksine bunlar bu putları sonsuz olan Allah’a denk tutuyorlar.”

Ayette geçen Hadaik kelimesi, etrafı örülü ve peyzajlı bahçeler demektir. Evet, bu kadar sene zaman geçti, insan hayatın en basit seviyesi olan bitkileri yaratamadı. Ayet mucize çıktı.

Birkaç gün önce dine saygılı YouTube İki Ateist Kanalı bilinci tartışırken, insandaki bütün bilgi, bir networka aktarılsa acaba aynı insan olur mu, diye Edip Yüksel ile beraber zihin yordular. Fakat kesinlikle olamaz diyebiliriz.

Çünkü insan, dört yüz bin defa büyütüldükten sonra ancak görülebilen hücrelerden birbiriyle tam entegre bir trilyon hücre ve asla görülemeyen bilmem kaç kentilyon atomdan oluşuyor. Demek insanoğlu ne zaman böyle küçük bilgisayarları yapsa ve onları birbiriyle ve bütün evrenle entegre etse, o zaman biz de yaratabiliriz, diyebilir. Fakat bu durum tamamen muhaldir.

Evet, insan Allah’ın dostudur, ama asla Allah olamaz.

İkinci Delil:

61. Ayet: “Yeri sizin yerleşmenize uygun yapan, onun arasında size nehirler kılan, ona gemiler gibi dağlardan direkler yapan, iki deniz arasında karışmasınlar diye engel yerleştiren mi? Yoksa putlarınız mı? Acaba Allah ile beraber put nasıl olabilir. Fakat bunların çoğu bilimlerden bi-haberdirler.”

Evet, yerin taş gibi sert olmaması ve bataklık olmaması bir mucize olduğu gibi, ekolojik dağlar ve nehirlerin onda yerleştirilmesi yanında yeraltının tatlı suları ile denizin tuzlu sularının karışmaması da çok büyük mucizelerdir. Ayetin son cümlesi işi bilime havale etmesi de ayrı bir güzelliştir.

Üçüncü Delil:

62. Ayet: “Zorda kalanın dua ettiği zaman duasını kabul eden, ondaki kötü durumu gideren ve sizi yeryüzünün yöneticileri yapan mı? Yoksa somut putlarınız mı? Artık nasıl Allah ile beraber başka bir ilahı kabul ediyorsunuz. Varlıktan, hayattan ve sosyal hakikatlerden çok az mesaj alıyorsunuz.”

Önemli Bir Hatırlatma: İnsan türünün yeryüzünü yönetmesi, çok harika sanayisi, onun çok büyük ihtiyaçlardan yaptığı zorunlu maddi ve manevi duaların ve girişimlerin Allah tarafından kabulüdür. Evet, gerçek manada zorda kalanların duası genellikle kabul olur. Zaten tefsirler, bu hakikat her zaman ve her yerde manasında değil de çoğunluk manasındadır, diyorlar.

Dördüncü Delil:

63. Ayet: “Kara ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren kimdir? Rüzgarları rahmetinin önünde müjdeleyici olarak gönderen kimdir? Artık Allah ile beraber başka ilah mı olur? Allah onların eş koştuklarından çok çok yücedir.”

Bu ayetin biri fiziki, diğeri sosyal ve dini, iki makbul manası vardır.

Birinci Mana: İnsanlar eskide seyahate çıkınca, gece seyahatlerinde yollarını kaybediyorlardı. O zamanlar henüz pusula yoktu. Fakat yıldızların yön tayini ile yollarını buluyorlardı. Bu, yıldızların sonsuz faydalarından sadece biridir. Evet, Kur'an bazen bir tek faydayı zikreder, diğerlerini akla bırakır. Onları yıldızlara tapmaktan alıkoyar.

Rüzgarların bulutları sürüklemesi ve onun sonucunda bir rahmet olan yağmurun yağması da çok güzel bir hakikat idi. Bu fayda yanında yağmurun daha binlerce faydası var. Ama Kur'an yine diğer faydaları akla bırakır.

İkinci Mana: İnsanoğlu kara ve deniz başta olmak üzere diyalektik çatışma sonucu, evrenin karanlıkları konusunda çok şaşkın kalır. Fakat Allah, yıldız gibi alim ve filozofları gönderir, onlarla insanlık aydınlanır, yönünü bulur. Bu yetmezse ruh (riyah) denilen melekler gönderir, Allah'ın ekstra bir rahmeti olan vahyi müjdelere. Bu iki ameliye ile, Allah yanında başka putların olmayacağı anlaşılır. Fakat insan, sonsuzluğu ve soyut değerleri çabuk unuttur. O yıldızlar gibi olan alimleri ve vahiy alan peygamberleri ve melekleri bu sefer put yapar. Onun için ayetin son cümlesi uyarıyor: Allah, şirk koştuklarından çok çok yücedir, der. Ayetin numarası da 63 sene yaşayan Hz. Muhammed'e bir işaretir. Onu bile bazen put ediniyorsunuz, diye işaret eder.

Beşinci Delil:

64. Ayet: “Yaratılıştaki her canlıyı bir model yapan sonra hızlı bir şekilde o modeli tekrarlayan (çoğaltan) ve sizinle beraber o canlıları gökten ve yerden besleyen kimdir? Allah ile beraber başka bir ilah mı olur? İşte ey bilimler alemi, eğer bu iddianızda doğru iseniz açık delilinizi getirin!”

Bunda sonra sure, dirilişin isbatı bahsine geçiyor. Şöyle ki: Ahiret ve diriliş gaybîdir; sınırlı dünya şartlarında değildir. Dört boyutlu bu evrenimizin onunla yönetildiği sonsuz yazılımın son versiyonudur. Gerçi Allah'ın varlığı ve birliği hakkında olan yukardaki o beş delil, özellikle beşinci delil, aynı zamanda dirilişin de açık delilidirler. Fakat dünya- ahiret arasında diyalektik yapı ve sonsuzluk gibi farklar var.

65. Ayet: “*Sen ey Muhammed, vahiy diliyle de ki: Qul: Göklerde ve yerde (fizik-metafizik alemlerde) gaybı Allah'tan başka hiç kimse bilemez. Bu iki alemdeki şuurulu benliklerin hiçbiri, ne zaman ve nerede dirileceklerini bilemezler.*”

66. Ayet: “*Bununla beraber ahiret konusunda onlarda çok bilgi birikti, fakat onlar bu konuda şüphe içindedirler. Belki bu konuda kördürler.*”

Çünkü onlar varlığın özü olan yazılımı bilmiyorlar. Soyut ve manevi yapıları görmüyorlar. Onun için Kur'an onlara kafir diyor.

67. Ayet: “*Bu kafirler, ‘Biz ve atalarımız toprak olduğumuzdan sonra nasıl toprak altından çıkarılacağız’ diyorlar.*”

Hız. İsa ahiret hakikatini melekut kavramı ile (evrenin içyüzü olan yazılımla) izah etti. Antik filozoflar da buna, idealar alemi yani yazılım dedi. Kur'an'ın, dirilişi bitkilerin toprak altından çıkışına benzetmesi yine bitkilerdeki yazılım yönüyledir, somut toprak itibarı ile değildir.

Evet, ahiret bir yazılımdır; insanın başta ilim olmak üzere ruhani olarak soyut manevi değerlerle var olmasıdır. Ama kafirler somutçu olduklarından, bunu beden ve toprak olarak anlıyorlar.

68. Ayet: “*Bize ve atalarımıza çok eskiden beri bu beden ve toprak altından çıkış, vaad ediliyor. Ama hiç gerçekleşeni yok. Bu mitolojik eski efsanelerden başka bir şey değil, dediler.*”

69. Ayet: “*Sen vahiy diliyle de ki: Yerin derinlikleri içine bir seyahat yapın, insanı beden ve toprak olarak bilen ve dolayısıyla her türlü suçu işleyenlerin sonucuna bakın.*”

70. Ayet: “*Sen ey Muhammed, sakın bunların bu soyut manevi iflasına üzülme, onların senin için yalancı demelerinden ve dolayısıyla yaptıkları tuzaklardan da sıkıntı içinde olma.*”

Çok yakında onlar bunun cezasını göreceklerdir.

71. Ayet: “*Onlar, eğer doğru söylüyorsanız, bu ceza ne zaman olacak, diye soruyorlar.*”

72. Ayet: “*Sen vahiy diliyle de ki: Çok acilen beklediğiniz bu azabın bir kısmı, ardınıza düşmek üzeredir.*”

Ayet, vahiy dili ile diyor. Çünkü Allah bildirmezse, Peygamber de geleceği bilmez.

73. Ayet: “*Evet, insan beden ve topraktan ibaret değildir. Seni terbiye eden Rabbin onlara sonsuz manevi ve ilmi yazılımlarla son derece iyilik ve fazilet vermiştir. Fakat insanların çoğu bunları değerlendirmemekle şükür vazifesini ihmal ediyor: Memnun kalmıyor.*”

74. Ayet: “*Halbuki senin Rabbin, onların bir kısmını açıkladığı ve bir kısmını gizlediği o manevi yazılım zenginliğini kesin olarak biliyor ve görüyor.*”

75. Ayet: “*Ve katı olarak ne gökte ne yerde hiçbir gizli şey yok ki, o, ana kitapta (Kitab-ı Mübin'de) yazılı olmasın.*”

76. Ayet: “*Dolayısıyla Kitab-ı Mübin'in Arapça versiyonu olan bu Kur'an, ilim ehli olan ama çok şeyleri de somut veri olarak değerlendiren İsrail Oğullarının ihtilaf ettiği şeylerin çoğunu onlara uygulamalı olarak anlatıyor.*”

77. Ayet: “*Onun için bu Kur'an, hakiki müminler için hidayet (yol bulma) ve başarı kitabıdır.*”

78. Ayet: “Kur’an’ın ön gördüğü şeriat, dar, somut ve geri bir sistem değildir. Allah, sonsuzluk ve dengeye dayalı olan yargısıyla, Müslümanları da Beni İsrail’i de yargılıyor. O sonsuz olduğu gibi O’nun ilmi de sonsuzdur: Aziz ve Alimdir.”

79. Ayet: “Sen her işini Allah’a bırak; sen apaçık bir hak (dengeli ve orta yol olan sırat-ı müstakim) üzeresin.”

Şeriatlarını ve yargı sistemlerini gerici bir hale sokan ve o şeriatla çoğu zaman zulmeden Müslümanların da Yahudilerin de kulakları çınlasın. Bunlar ilmi ve dengeyi dolayısıyla manevi soyut yazılımı esas almıyorlar. Adeta ölü gibidirler.

80. Ayet: “Sen ey Muhammed, ölümlere bir şey anlatamazsın. Geri dönüp arkasına bakmayan sağırlara da bir şey anlatamazsın.”

Burada ölümlerden maksat, dilsiz olup dolayısıyla hiçbir şey öğrenemeyen tiplerdir. Kabirdekiler kastedilmiyor. Bu 80- 81. Ayetler, Bakara 19’daki Sağırlar, Dilsizler ve Körler denilen üç şaşkın sınıfın ilmi analizleridir.

81. Ayet: “Sen körleri de doğru yola asla getiremezsin, sen ayetlerimize (bilgi ve belgelerimize) tam inanan ve her şeyde dengeyi ve dengeyle gerçekleşen hakikati: sırat-ı müstakimi esas alan Müslümanlara ancak bir şeyler anlatabilirsin.”

İslam, Sırat-ı Müstakim ve Hak Kavramlarının İzahı Şöyledir:

“Arap dili kelime türetmekte çok doğurgan olduğundan, bu sofistlerin dediklerine: Yani varlıkta ve hayatta hiçbir hakikat (gerçeklik) yoktur, varsa da bizim bilme şansımız hiç olmaz şeklinde özetlenen iddialarına, Arapça olarak Safsata dendi. Bugünün ifadesiyle, anlamsız ve absürt konuşma ve boş ideolojik iddia. Hulasa, sofist ve sofestai kelimesinden safsata (sofistleşme) kelimesi türetilmiştir.

Bunun tam zıddı ise Hakikat kelimesidir. Bu kelime mübalağa kipidir. Yani fazlasıyla gerçeklik olan manasında kullanılır. Hakikat, hak kelimesinden türemedir. Bu da çoğul olan hukuk kelimesinin tekilidir. Etimolojisi ise şöyledir: Her şeyi ortaya getiren ve dengeleyen mahkemede alacaklı ve verecekli dengelenince, hak yerini bulur, denge (hukuk) görünür hale gelir. Adalet (dengeleme) gerçekleşir; insan bir nefes alır, sonunda bu güzellik, insana varlık ve hayat gerçek imiş dedirtir.

Evet, fizik âlem, artı ve eksinin dengesinden ibarettir; sağlık, vücudumuzdaki trilyonlarca hücre ve organların dengesinden ibarettir. Aile, kadın ve erkeğin dengesinden, sevgi ve saygının birleşiminden ibarettir. Kişisel konfor, sıcak ve soğukun dengesinden ibarettir. Devlet, fakir ve zengin dengesinden demektir. Dini düzen, iman ve bilimlerin birliğinden oluşur. Saadet, soyut ve somut zenginliğin birliğidir. Bunların misallerini çoğaltabiliriz.

Maalesef Albert Camus gibi bazıları tabiatı tam dengeli gördüğü halde, sosyal hayattaki kaosun asıl sebebinin imtihan ve sınav olduğunu bilmediğinden, Avrupa’da absürtlüğü ve anlamsızlığı yaymaya başladı. Gördüğü kaosun sebebi olarak da Kiliseyi gösterdi. Hâlbuki bütün dinlerde asıl olan, denge ve adalettir. Fakat ihtiyaca binaen bazen uç olabiliyorlar; özlerindeki asıl hakikat ve adaleti kaybetmeden. Şöyle ki:

Kur’an, İslamiyet’in, 4000 yıl öncesine dayanan Hz. İbrahim dininin aynısı olduğunu söylüyor. (22/78) Bu dinin ismi İslam’dır. İslam, bütün zıtları dengelemekle barıştıran yaz ve kış bahar yapmaktır.

Hristiyanlığın ruhaniliği esas alması, Yahudiliğin devlet ve şeriatı esas alması, tarihi mecburiyetten kaynaklanmış bir sapmadır. Yoksa onlar da aslında İslam idiler. (3/84) Evet, Yahudilik, Musa ile Harun'un (şeriat ile velayetin) birliği idi. Hristiyanlık da Tevrat ile İncil'in beraberliği idi. (Matta, 5)

Varlık haktır. Asla anlamsız, boş bir hayal değildir. Hak, bugünkü Türkçede gerçek demektir. Kelimenin etimolojisi şudur: Artı- eksi dengelenince, varlık somut olarak tahakkuk eder. Hakkın çoğulu hukuktur. Hukuk daima, alacaklı ile borçluyu, suçlu ile mazlumu dengeler; onun için adalet işlerine hukuk denilir. Ve adalet kelimesi bugünkü Türkçede, tam dengeleme demektir. Kanunlar her zaman dengeli olamadıkları için, bu iş kanuni olsun denmez. Hukuki olsun denir. Fakat Araplar, hayattaki bütün zıtlıkları dengeleme ve barıştırma demek olan İslam dininin özünü kaybettiklerinden onlar hala, bu iş kanuni olsun, derler.

Ahlak da Aristo'dan beri denge demek olduğu Etik 1-2 kitabında yazılır. Aristo Felsefesi 2000 yıl boyunca insanları kendi emri altına aldığı için; denge ve bütün zıtları özellikle iman ile bilimi dengelemek demek olan İslam hakikati, Hicri 50'li yıllardan beri Emevilerin ve daha sonra Abbasilerin eliyle kaybolduğundan, Müslüman ahlakçılar, o denge ve istikamet demek olan etik bilimleri Kur'an'dan alacaklarına Aristo'nun Etik kitabından almışlardır. Nihayet 1916'da Bediüzzaman Said Nursi, ifrat-tefriti (aşırılık ve gerilik) ve orta yolu (sırat-ı müstakimi) İşaratül-İ'caz tefsirinde yazdı.

Evet, artı ve eksi dengelenir, atom diye madde ortaya çıkar. Yaz ve kış dengelenir, bahar olarak tahakkuk eder. Kadın ve erkek dengelenir, aile diye küçük bir cennet tebellür eder. Ve yazılım biliminde datalar dengelenir; bilgi diye gerçek varlık kendini gösterir. ABD ve Avrupa Beyin Cemiyetlerinin üyesi beyin Profesörü Türker Kılıç, "Yazılım ve yazılımın üst seviyesi olan kaotik yapılardaki bilgi-işlem gösterdi ki gerçek varlık somut atomlar değil de datalar arası bilgidir." diye iki videosunda açık açık anlattı. Nitekim İbn Arabi, Allah'ın en büyük ismi yani görüntüsü ilimdir, diye söyledi. Türker Kılıç Hocanın bilgi ile ilgili tespiti şöyle özetlemiştim:

Beyin cerrahı Prof. Dr. Türker Kılıç din konusunda tarafsız olduğu halde, varlık sisteminde gerçek varlık datalar değil de datalar arası oluşan network bilgi olduğunu sistemleştirdi. Zaten eşyayı eşya kılan, bu yazılım ve bilgidir. Biz, Allah veya Ruh deyince, mahiyet olarak bu bilgiyi anlıyoruz. Çünkü yazılım, asıl varlık ve gerçek görünür varlık olan dengeden ibarettir."

Bu istikamet ve denge demek olan İslam'ın dışında kalanlar, asla varlık ve hayat hakikattir, anlamlıdır, diyemeyeceklerdir.

82. Ayet: "Onların üzerine azap sözü gerçekleşince yerden bir hayvancık (mikrop) çıkartırız. İnsanlar bizim ayetlerimize (İlahi bilgi ve belgelere) kesin iman etmiyorlar, diye onlarla konuşacaktır."

Mikrop, özellikle ahlaksızları yakaladığından ayet, onu lisan-ı haliyle konuşturuyor. Böylelikle nesilleri tükenecek. Bütün yalancı kafir milletler yok olacaklardır.

83. Ayet: "Bunlardan büyük bir grubu diriltip topladığımız ve mahşere süreceğimiz günü hatırla."

84. Ayet: "Nihayet Allah'ın huzuruna geldiklerinde Allah, 'Özlerini mahiyetlerini bilmediğiniz, hakikatlerini kuşatmadığınız ayetlerimi mi yalanladınız? Yoksa başka şeyler mi yapıyordunuz., diye onları sorguya çeker."

85. Ayet: “Zulüm ve dengesizliklerinden dolayı azap sözü onların üzerine gerçekleşir. İçlerinde hiçbir soyut- manevi değer ve yazılım kalmadığından onlar o gün konuşamazlar.”

Yazılım ve soyut-manevi değerleri bilmek için diyalektik sürecin işlemesi, yani çatışması ve dengede yaşanması lazımdır.

86. Ayet: “Acaba bunlar gecenin sükûnet ve istirahat için; gündüzün de geçim için görünür olmasını hiç mi, görmediler. Bu gece ve gündüz farkında (diyalektik süreçte) gerçekten inanan bir millet için çok önemli ayetler (bilgi ve belgeler) vardır.”

Daha önce de değindiğimiz gibi, Kur'an, anlamsızlık ve faydasızlık fikrini reddetmek için eşyanın ve sistemlerin somut görünür bir faydasını hatırlatır. Diğerlerini akla havale eder. Yoksa gece ve gündüzün faydaları sadece bu ikisi değildir.

87. Ayet: “O günü hatırla ki, kâinatın yazılımına üfürülür, Allah'ın diledikleri hariç alt dosyalar olan bütün benlikleri korku salar. O gün hepsi ana dosya olan Allah'ın huzuruna boynu bükük olarak gelirler.”

88. Ayet: “O gün dağları donuk ve sabit sanırsın, ama onlar bulutlar gibi akıp gidiyor olacak. Dağların sabitliği, her şeyi sağlam yapan Allah'ın sanatıdır. O, yaptıklarınızı çok iyi biliyor.”

Ayet 65-88 arası tam 20 ayet, önce diriliş sonra ahiretteki durumlar hakkındadır.

89. Ayet: “O gün kim iyilik ve güzellikle gelmişse ona o yaptığından daha iyisi ve güzeli olacaktır. Onlar o günün korkusundan da emin olacaklardır.”

Hasene, güzellik; hayır, iyilik demek. Ayet bu iki kavramı da kullanmıştır. İkisini birleştirmek için; yükleme hem güzellik hem iyilik manasını verdirmek için.

90. Ayet: “Kim de kötülük ve çirkinlik ile gelirse onlar yüzüstü ateşe döküleceklerdir. Onlara: Yaptıklarınızdan başka bir şey ile cezalandırılmıyorsunuz, denilecektir.”

Peki eğer Muhammed'in durumu nedir? Diye sorulursa; işte 91. Ayet cevap veriyor:

91. Ayet: “Ben bu kutsal Mekke şehri ve çevresi için belli yasaklar getiren, her şeyin dizginini elinde tutan Rab Allah'a ibadet etmekle: O'na entegre olmakla emredildim. Ve her şeyde denge ve istikameti esas alan Müslümanlardan olmakla emredildim.”

92. Ayet: “Ve imtihan kapısını açmak üzere Kur'an'ı ve somut bir Kur'an olan varlık ve hayat sistemini okumakla emredildim. Artık kim doğruyu bulursa o, kendisi için bulmuş olur, Kim de sapıtırsa bilsin ki ben zor kullanmak için gelmedim, ben sadece uyarıcılardan bir uyarıcıyım.”

93. Ayet: “Sen ey Muhammed vahiy diliyle de ki: Bütün başarı, yetki ve övgü Allah'ındır. O size ayetlerini (bilgi ve belgelerini) gösterecektir, siz de onları tanıyacaksınız. Bil ki: Seni yetiştiren Rabbin sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir.”

Bu ayetin hamd ve yetkiyi anlatan ilk cümlesi 285 (19*15) ediyor. İkinci ve üçüncü cümlesi ile bu sayı, 1933 ediyor. İkinci ve üçüncü cümleler sadece hesap edilse, 1649 ediyor. Yani günümüzden 202 sene sonra. Son cümle olan, Rabbin sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir, ifadesi tek başına (Resm-i Osmaniye göre) 2090 ediyor. (19*110) Ayetin tamamı 11 kelimedir, surenin nüzulünden 11 sene sonra gerçekleşen Bedir Savaşında da Mekkeliler bazı ayetleri ve mucizeleri gördüler ve tanıdılar.

Son Üç Ayet İçin İlave Bir İzah:

İslam Kelimesinin; dolayısıyla İslam Dininin Özet Anlatımı

İslam kelimesinin kökü silm kelimesidir. Bu ise soyut mana ve deyim olarak, barış demektir. Somut manası da merdiven demektir. Çünkü merdiven, aşağı ile yukarıyı birleştirip barıştırıyor. İslam kelimesi, İf'al kalıbının altı manasından en çok kullanılan kök kelimeleri geçişli (müteaddi) yapmaktan, barıştırma demek oluyor. Peki neyi barıştırıyor? En başta fakir ve zengini, soyut ile somutu, doğu ile batıyı, Musa ile İsa'yı, toplum ile bireyi, madde ile manayı, dünya ile ahireti, kadın ile erkeği ve en önemlisi de iman ile bilimleri barıştırıyor.

Tarihte birçok uç dinler, mezhepler ve siyasi akımlar hep var olmuştur. Semavi yani vahiy ile gelen dinlerin ise, (4/163; 42/13) Nuh'tan Muhammed'e kadar hepsinin ismi İslam'dır. Fakat şiddetli ihtiyaca binaen onlar da bazen uç olabiliyorlar. Şöyle ki:

Kur'an, İslamiyet'in, 4000 yıl öncesine dayanan Hz. İbrahim dininin aynısı olduğunu söylüyor. (22/78) Bu dinin ismi İslam'dır. İslam, bütün zıtları dengelemekle barıştırıp yaz ve kışı bahar yapmaktır. Hristiyanlığın, Budizmin ve daha sonra İslam Tasavvufunun ruhaniliği esas alması, Yahudiliğin ve İslam Fıkhnın devlet ve şeriatı esas alması, tarihî mecburiyetten kaynaklanmış birer sapmadır. Yoksa onlar da aslında İslam idiler. (3/84)

Evet, Yahudilik, özünde ve temelinde Musa ile Harun'un (şeriat ile velayetin) birliğidir. Hristiyanlık dini de özünde ve temelinde Tevrat ile İncil'in, bilim ve ruhaniliğin beraberliğidir. (Matta, 5)

İslam teslimiyet demektir, diye birçok yazar söylüyor. Ama bu, tam doğru değildir. İslam, irade-i külliye ile irade-i cüz'iyeyi barıştıran, tertemiz ekosistem ile kir üreten insan arasında temizliği birinci farz yapan; özellikle, sonsuz dosya olan Yaratan ile sınırlı dosyalar olan kullar arasındaki ahenk ve tevhidin ismidir.

Evet, İslam Dininde insan, Tanrı insan (İnsan-ı Kâmil) olacak kadar özgürdür. Varlık ve yazılım sisteminde her şey kayıtlıdır. Ama insan özgürlüğü hariç. (Al-i İmran, 142; Hadid, 25)

İslam manasında kullanılan Şeriat ise, kelime olarak büyük nehir demektir. Ürdün Nehrinin ismi Şeria'dır. Batı Şeria'yı hatırlayın. Deyim olarak ise dinin ana akımı ve bazen de Fıkıh İlmi olarak kullanılır. İbn Sina, İbn Rüşd ve Bediüzzaman, bu kelimeyi daha çok dinin ana akımı manasında kullanıyorlar.

Şeriat için büyük nehir dedik. Büyük nehrin temel karakterinin özelliği ise hiç kirlenmemek ve tıkanmamaktır. Bediüzzaman bunu Muhakemat kitabının hemen başında, ifrat ve tefrit ortası olan sırat-ı müstakime yani her nevi aşırılıktan ve her nevi geri duruştan azade olmasına bağlar. Demek Şeriatı Orta Çağ fıkıh ve hukukundan ibaret sananlar, yanılıyorlar. Çünkü o fıkıh da o hukuk da bugün artık tıkanmıştır. Sırat-ı Müstakimi kaybetmiştir.

İslam, Mekke'den ziyade Medine'de uygulanmıştır. Medine demek, medeniyet ve uygarlık demektir. Kelimenin aslı, din ve yargının egemen olduğu şehir şeklindedir. Evet, Kur'an birkaç yerde Mekke'ye köy/köylerin anası derken, Yesrib'e (Medine'nin eski ismi) Medine demiştir. Evet, asıl, gerçek medeniyet ve asıl uygarlık, iman ve adaletin (hukukun) egemen olduğu bölgelerdir.

İslam dini, hukuk ve adaletin olmadığı yerlere Darül-Harb demiştir. Yani hukuk ve adalet için ve inanç özgürlüğü için (yani hatta la-tekune fitnetün) orayla mutlaka savaşılmalı manasında bu ilke konulmuştur. Demek İslam savaşlarının hepsinin evet hepsinin temelinde bu ilke var. Yoksa İslam'da Savaş, özellikle Ehl-i Kitap ile savaş asla caiz değildir. (Ankebut Suresi, 46)

İslam kavramı ile ilgili beş temel çalışmam var: Onların linklerini buraya yerleştiriyorum. Bu konuda asıl söz, Kur'an ayetlerindir. Fitne, Kur'an'da, insanları inançlarından zorla caydırmak demektir. (Enfal, 39; Nahl, 110)

İman ve İslam bir açıdan aynıdırlar, bir açıdan farklıdırlar. Fakat biri, diğeri olmadan olamazlar. İman, başta anlatılan pratik barış ortamında kendini güvende ve emniyet içinde görmektir, huzurlu hissetmektir. Çünkü çevredeki varlıklar, ilk anda insana vahşi görünüyorlar. İslam ise İslam dininin pratiklerini uygulamak demektir. Hadiste beş tane olarak belirtilmiştir. Fakat bu rivayet (bu hadis) Kur'an'a uymuyor. Çünkü bu pratikler, başta çevre temizliği, gayret (cihad) ve toplumsal sevgi ve saygı (muhabbet ve hürmet) olmak üzere beş tane değil de belki elli beş tanedir. Maalesef, rivayetlerin yüzde doksanı, İslam'a leke oluyor. Çoğunlukla, dini değil de siyasi ve sosyal karakter taşıyorlar.

04.12.2025

Bahaeddin sağlam